

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

ความตกลงการค้าสินค้าภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และสาธารณรัฐประชาชนจีน

อาร์มภท รัฐบาลแห่งบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ซึ่งเป็นสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (เรียกโดยรวมว่า “อาเซียน” หรือ “ประเทศสมาชิกอาเซียน” หรือ รายประเทศว่า “ประเทศสมาชิกอาเซียน”) และสาธารณรัฐประชาชนจีน (“จีน”)

ระลึกถึง กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจ (“กรอบความตกลง”) ระหว่างอาเซียนและจีน (โดยรวมคือ “กลุ่มประเทศภาคี” หรืออ้างอิงเป็นรายประเทศ สมาชิกอาเซียนหรือจีนอย่างเดี่ยวว่า “ประเทศภาคี”) ลงนามโดยผู้นำของรัฐบาล/รัฐของประเทศสมาชิกอาเซียนและจีน ณ กรุงพนมเปญ, ประเทศกัมพูชา เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2002 และพิธีสารในการแก้ไขกรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจในโครงการเร่งลดภาษี ที่ลงนามโดยรัฐมนตรีเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศภาคี ณ เมืองบาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2003

ระลึกถึง มาตราที่ 2(เอ) 3(1) และ 8(1) ของกรอบความตกลง ซึ่งสะท้อนข้อผูกพันของกลุ่มประเทศภาคีที่จะจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน ครอบคลุมถึงการค้าสินค้าในปี 2010 สำหรับอาเซียน 6 กับ จีน และในปี 2015 สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่

ยืนยัน คำสัญญาของกลุ่มประเทศภาคีที่จะจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีนภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้ความยืดหยุ่นแก่กลุ่มประเทศภาคีที่จะกำหนดขอบเขตของสินค้าอ่อนไหวของกลุ่มประเทศภาคีตามที่ได้ระบุไว้ในกรอบความตกลง

ได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้:

ข้อ 1
คำนิยาม

โดยวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้ คำนิยามต่อไปนี้จะถูกนำมาใช้ ยกเว้นที่ได้มีการระบุไว้เป็นอย่างอื่น

- (เอ) “ ดับเบิลยู ที โอ” หมายถึง องค์การการค้าโลก
- (บี) “ ความตกลงแกตต์ที่ 1994” หมายถึง ข้อตกลงทั่วไปขององค์การการค้าโลกว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีและการค้า ปี 1994 รวมถึงภาคผนวกที่ 1 (บทสรุปและข้อกำหนดเพิ่มเติม)
- (ซี) “ อาเซียน 6” อ้างอิงถึง บรูไนดารุสซาลาม สาธารณรัฐอินโดนีเซีย มาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ และราชอาณาจักรไทย
- (ดี) “ ประเทศสมาชิกใหม่อาเซียน” อ้างอิงถึง ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (ลาว ฟืด็อาร์ท) สหภาพพม่า และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
- (อี) “ อัตราภาษีที่เก็บจริงจากประเทศที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง” หมายถึง อัตราภาษีในโคเวตา และ:
 - (I) ในกรณีของประเทศสมาชิกอาเซียน (ซึ่งเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2003) และจีน, อ้างอิงตามอัตราที่เก็บจริงใช้ ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2003 และ
 - (II) ในกรณีของประเทศสมาชิกอาเซียน (ซึ่งมิใช่สมาชิกขององค์การการค้าโลก ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2003) อ้างอิงตามอัตราที่ใช้กับจีน ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2003
- (เอฟ) “มาตรการที่มีใช้ภาษี” หมายถึงอุปสรรคที่มีใช้ภาษี
- (จี) “ AEM” หมายถึง รัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน
- (เอช) “MOFCOM” หมายถึง กระทรวงพาณิชย์แห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน
- (ไอ) “SEOM” หมายถึง การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสเศรษฐกิจอาเซียน

ข้อ 2

การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติว่าด้วยการเก็บภาษีอากรและข้อบังคับภายใน

แต่ละประเทศภาคีจะต้องให้การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติต่อสินค้าของกลุ่มประเทศภาคีอื่น ที่ครอบคลุมในความตกลงและกรอบความตกลงนี้ ซึ่งระบุไว้ในข้อ 3 ของข้อตกลงแกตต์ 1994 สุดท้ายนี้ ข้อกำหนดตามข้อ 3 ของข้อตกลงแกตต์ 1994 จะได้รับการอนุโลมให้ครอบคลุมและเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้

ข้อ 3

การลดและยกเลิกภาษีศุลกากร

1. การลดหรือยกเลิกภาษีของกลุ่มประเทศภาคี จะใช้อัตราภาษีที่เก็บจริงในการลดและยกเลิกภาษีตามข้อนี้
2. รายการสินค้าที่จะลดหรือยกเลิกภาษีภายใต้ความตกลงนี้ จะรวมถึงสินค้าทุกรายการที่ไม่รวมอยู่ในแผนการเร่งลดภาษีภายใต้ข้อ 6 ของกรอบความตกลงความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อาเซียน-จีน รายการสินค้าที่จะลดและยกเลิกภาษีนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้
 - (เอ) การลดภาษีสินค้าปกติ: สินค้าที่ใส่ไว้ในรายการสินค้าปกติของแต่ละประเทศภาคี จะใช้อัตราภาษีที่เก็บจริงในการลดและยกเลิกภาษีตามรูปแบบการลดภาษีที่ปรากฏในภาคผนวก 1 ของความตกลงนี้ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
 - (บี) การลดภาษีสินค้าอ่อนไหว: สินค้าที่ใส่ไว้ในรายการสินค้าอ่อนไหวของแต่ละประเทศภาคี จะใช้อัตราภาษีที่เก็บจริงในการลดหรือยกเลิกภาษีตามรูปแบบการลดภาษีที่ปรากฏในภาคผนวก 2 ของความตกลงนี้
3. เพื่อให้เป็นไปตามภาคผนวก 1 และ ภาคผนวก 2 ของความตกลงนี้ ข้อผูกพันทั้งหมดที่ดำเนินการโดยแต่ละประเทศภาคีภายใต้ข้อ 3 นี้จะใช้กับประเทศภาคีทุกประเทศ

ข้อ 4

ความโปร่งใส

ข้อ X ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (แกตต์ 1994) จะโดยอนุโลมรวมเข้าไว้และเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้

ข้อ 5

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าและกระบวนการออกใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าที่ใช้กับสินค้าภายใต้ความตกลงนี้ รวมถึงสินค้าที่อยู่ในแผนการเร่งลดภาษีของกรอบความตกลงนี้จะถูกกำหนดไว้ในภาคผนวก 3 ของความตกลงนี้

ข้อ 6

การแก้ไขข้อผูกพัน

1. ประเทศภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในความตกลงนี้ อาจขอแก้ไขหรือถอนข้อผูกพันใดๆ ที่ได้กระทำไว้ภายใต้ความตกลงนี้ โดยการเจรจาและการตกลงกับประเทศภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ได้ให้ข้อผูกพันไว้ภายใต้ความตกลงนี้
2. การเจรจาและความตกลงดังกล่าว อาจรวมข้อบทสำหรับการปรับค่าชดเชยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าอื่น ประเทศคู่สัญญาที่เกี่ยวข้องจะคงไว้ซึ่งระดับทั่วไปของผลประโยชน์ต่างตอบแทนและสิทธิประโยชน์ทางการค้าที่ไม่น้อยไปกว่าที่ได้กำหนดไว้ในความตกลงนี้ก่อนจะมีการเจรจาและมีความตกลงดังกล่าว

ข้อ 7

กฎระเบียบขององค์การการค้าโลก

1. เพื่อให้เป็นไปตามข้อบทของความตกลงนี้และความตกลงใดๆ ในอนาคต อาจทำการตกลงเพื่อทบทวนความตกลงนี้โดยประเทศภาคีภายใต้ข้อ 17 โดยนัยนี้ ประเทศภาคี¹ ตกลงและยืนยันข้อผูกพันของตน โดยถือปฏิบัติตามข้อบทของความตกลงและกฎระเบียบของ WTO ทางด้านมาตรการที่มีใช้ภาษี ข้อกีดกันทางการค้า มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช มาตรการอุดหนุน และตอบโต้การอุดหนุน มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด และสิทธิทางทรัพย์สินทางปัญญา

¹ ประเทศอาเซียนที่มีใช้สมาชิกองค์การการค้าโลกจะยึดถือตามข้อกำหนดขององค์การการค้าโลก อันเนื่องจากข้อผูกพันในการเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลกของประเทศเหล่านั้น

2. ข้อบทของความตกลงพหุภาคีของ WTO ที่เกี่ยวข้องกับการค้าสินค้า ซึ่งไม่ได้กล่าวถึงหรือแก้ไขไว้ในความตกลงนี้ จะอนุโลมให้ใช้ความตกลงนี้ หากไม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ 8

การจำกัดปริมาณการนำเข้าและข้อกีดกันที่มีใช้ภาษีศุลกากร

1. แต่ละประเทศภาคีดำเนินการเพื่อไม่ให้มีข้อจำกัดด้านปริมาณใดๆ ไม่ว่าในเวลาใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตภายใต้กฎเกณฑ์ขององค์การการค้าโลก²
2. ประเทศภาคีจะต้องระบุงข้อกีดกันที่มีใช้ภาษี (นอกเหนือจากข้อจำกัดด้านปริมาณ) เพื่อยกเลิกโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ภายหลังจากที่ความตกลงฉบับนี้มีผลบังคับใช้ โดยกรอบเวลาสำหรับการยกเลิกข้อกีดกันที่มีใช้ภาษีเหล่านี้จะตกลงร่วมกันโดยทุกๆ ประเทศภาคี
3. ประเทศภาคีจะเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับข้อจำกัดด้านปริมาณของตนให้มีอยู่และเข้าถึงได้เมื่อความตกลงฉบับนี้เริ่มดำเนินการ

ข้อ 9

มาตรการปกป้อง

1. แต่ละประเทศภาคีซึ่งเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก สงวนสิทธิและหน้าที่ภายใต้ข้อ XIX ของ GATT 1994 และความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้องขององค์การการค้าโลก
2. สำหรับมาตรการปกป้องของเขตการค้าเสรี อาเซียน-จีน ประเทศภาคีใดภาคีหนึ่งจะมีสิทธิที่จะใช้มาตรการดังกล่าวกับสินค้าใดๆ ได้ภายในช่วงเปลี่ยนผ่าน (transition period) สำหรับสินค้านั้น ช่วงเปลี่ยนผ่านสำหรับสินค้าหนึ่งๆ จะเริ่มต้นจากวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลบังคับใช้ และจะหมดลงใน 5 ปี หลังจากวันที่การลด/เลิกภาษีศุลกากรของสินค้านั้นสิ้นสุดลง

²สมาชิกของอาเซียนซึ่งไม่ใช่สมาชิกองค์การการค้าโลกจะยกเลิกข้อจำกัดด้านปริมาณของตนเป็นระยะๆ ในเวลา 3 ปี (เวียตนาม: 4 ปี) จากวันที่ความตกลงมีผลบังคับใช้ หรือตามที่ประเทศเหล่านั้นได้ผูกพันไว้เมื่อเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก ขึ้นอยู่กับว่ากำหนดการใดเร็วกว่า

3. แต่ละประเทศภาคีที่มีอิสระที่จะใช้มาตรการปกป้องของเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน หากว่าได้รับผลกระทบจากข้อผูกพันของประเทศดังกล่าว ซึ่งรวมถึงการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีภายใต้การลดภาษีสินค้าล่วงหน้าของกรอบความตกลงหรือโดยความตกลงฉบับนี้ หรือ หากเมื่อผลของการพัฒนาที่ไม่สามารถคาดการณ์ล่วงหน้า ทำให้การนำเข้าสินค้าใดๆ จากประเทศภาคีอื่นเพิ่มขึ้นในปริมาณที่ในแง่ปริมาณนำเข้า หรือ โดยการเปรียบเทียบกับการผลิตภายในประเทศ และภายใต้เงื่อนไข เช่นว่านั้นก่อให้เกิด หรือคุกคามที่จะก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมภายในของประเทศภาคีที่นำเข้าซึ่งผลิตผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกันหรือผลิตภัณฑ์ที่แข่งขันกันโดยตรง
4. หากมาตรการปกป้องของเขตการค้าเสรี อาเซียน-จีน ถูกนำมาใช้ ประเทศภาคีที่นำมามาตรการดังกล่าวมาใช้อาจจะเพิ่มอัตราภาษีศุลกากรที่ใช้กับสินค้าดังกล่าวเท่ากับอัตราภาษีทั่วไปที่ใช้กับสมาชิกองค์การการค้าโลก ของช่วงเวลาที่ใช้มาตรการดังกล่าวอยู่
5. การใช้มาตรการปกป้องใดๆของเขตการค้าเสรี อาเซียน-จีน ในระยะแรกอาจใช้ได้ถึง 3 ปี และอาจจะขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกิน 1 ปี ไม่ว่าระยะเวลาของการใช้มาตรการปกป้องของเขตการค้าเสรี อาเซียน-จีน ในสินค้าหนึ่งจะเป็นเท่าไร มาตรการดังกล่าวจะต้องจบลงเมื่อถึงวันสิ้นสุดของระยะเวลาเปลี่ยนผ่านของสินค้านั้น
6. ในการใช้มาตรการปกป้องของเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน ประเทศภาคีจะปรับใช้กฎสำหรับมาตรการปกป้องตามที่กำหนดไว้ภายใต้ความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้องขององค์การการค้าโลก ยกเว้น มาตรการจำกัดด้านปริมาณซึ่งระบุไว้ในข้อ 5 และข้อ 9 13 และ 14 ของความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้องขององค์การการค้าโลก บริบทอื่นๆ ภายใต้ความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้องขององค์การการค้าโลกจะนำมาปรับใช้และถือเป็นส่วนสำคัญของความตกลงนี้ด้วย
7. มาตรการปกป้องของเขตการค้าเสรี อาเซียน-จีน จะไม่นำมาใช้กับสินค้าซึ่งกำเนิดในประเทศภาคีหนึ่ง トラบเท่าที่สัดส่วนการนำเข้าของสินค้านั้นในประเทศผู้นำเข้าไม่เกินร้อยละ 3 ของการนำเข้าทั้งหมดจากทุกประเทศภาคี
8. การขอชดเชยภายใต้ข้อ 8 ของความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้องภายใต้องค์การการค้าโลก สำหรับมาตรการปกป้องของเขตการค้าเสรี อาเซียน-จีน ประเทศภาคีจะการประสานทำที่กับองค์กรซึ่งกล่าวถึงในย่อหน้าที่ 12 เพื่อตรวจสอบระดับการลดหย่อนภาษีที่เท่าเทียมกันอย่างน้อยที่สำคัญ ก่อนการระงับระดับการลดหย่อนภาษีที่เท่าเทียมกัน การดำเนินการใดๆที่เกิดขึ้นจากการประสานทำที่ดังกล่าว จะต้องเสร็จสิ้นภายใน 90 วันนับจากวันที่เริ่มใช้มาตรการปกป้องของเขตการค้าเสรี อาเซียน-จีน
9. การยกเลิกมาตรการปกป้องในสินค้าใดๆ ของเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน ของประเทศภาคีใดภาคีหนึ่ง อัตราภาษีศุลกากรสำหรับสินค้านั้นจะเป็นอัตราซึ่งกำลังใช้อยู่ ณ วันที่ 1 มกราคม ของปีซึ่งมาตรการปกป้องถูกยกเลิก ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกำหนดการของอัตราราคารลด/เลิกภาษีศุลกากรของประเทศภาคีนั้นซึ่งอยู่ในภาคผนวก 1 และ 2 ของความตกลงฉบับนี้

10. การสื่อสารและการจัดทำเอกสารทางการที่จะมีการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศภาคีและองค์กรที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ 12 ซึ่งเกี่ยวข้องกับมาตรการปกป้องของเขตการค้าเสรี อาเซียน-จีน จะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรและเป็นภาษาอังกฤษ

11. เมื่อใช้มาตรการปกป้องของเขตการค้าเสรี อาเซียน-จีน ประเทศภาคีหนึ่งภาคีใดจะต้องไม่ใช่มาตรการปกป้องขององค์การการค้าโลกไปพร้อมกัน

12. สำหรับความตกลงนี้ การกล่าวอ้างถึง “คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้า” หรือ “คณะกรรมการว่าด้วยการปกป้อง” ในข้อบทในความตกลงว่าด้วยการปกป้องขององค์การการค้าโลก ในช่วงระหว่างการรจัดตั้งองค์การถาวรภายใต้ย่อหน้า 1 ของข้อ 15 จะหมายถึง ที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนและจีน หรือที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียน-จีน แล้วแต่ความเหมาะสม ซึ่งจะถูกแทนที่ด้วยองค์การถาวรซึ่งจะได้จัดตั้งขึ้น

ข้อ 10

การเร่งพันธกรณี

ไม่มีสิ่งใดในความตกลงนี้ที่จะทำให้ประเทศภาคีหมดโอกาสในการเจรจาและเข้าสู่ข้อตกลงเพื่อเร่งการดำเนินการตามพันธกรณีซึ่งกระทำขึ้นภายใต้ความตกลงนี้ ตราบเท่าที่การดำเนินการดังกล่าวได้รับการยินยอมและดำเนินการโดยประเทศภาคีทั้งหมด

ข้อ 11

มาตรการปกป้องเพื่อรักษาดุลการชำระเงิน

เมื่อประเทศภาคีใดภาคีหนึ่งมีปัญหาดุลการชำระเงินและปัญหาทางการเงินภายนอกที่ร้ายแรงหรือการคุกคามดังกล่าว ประเทศภาคีนั้นอาจจะปรับใช้มาตรการจำกัดการนำเข้า ซึ่งสอดคล้องกับความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 และมาตราว่าด้วยความเข้าใจเรื่องดุลการชำระเงินของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 ได้

ข้อ 12

ข้อยกเว้นทั่วไป

ภายใต้ข้อกำหนดที่ว่ามาตรการดังต่อไปนี้จะไม่ใช้ในลักษณะที่จะก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติตามอำเภอใจหรืออย่างไม่มีเหตุผลระหว่างประเทศภาคี ซึ่งอยู่ในเงื่อนไขเดียวกันนี้ หรือก่อให้เกิด

การจำกัดที่แอบแฝงต่อการค้าระหว่างประเทศ จะไม่มีข้อความใดในความตกลงนี้ที่ตีความห้ามมิให้ ภาครีรับรองหรือบังคับใช้มาตรการที่

(เอ) จำเป็นเพื่อปกป้องศีลธรรมอันดีของประชาชน

(บี) จำเป็นเพื่อปกป้องชีวิต หรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช

(ซี) เกี่ยวกับการนำเข้าหรือการส่งออกทองคำหรือเงิน

(ดี) จำเป็นเพื่อให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบังคับที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของ ความตกลงนี้ รวมทั้งกฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวกับการบังคับทางศุลกากร การบังคับการผูกขาด ที่ดำเนินการภายใต้วรรค 4 ของข้อ II และข้อ XVII ของความตกลง GATT 1994 การคุ้มครอง สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า และลิขสิทธิ์ และการป้องกันการปฏิบัติที่เป็นการหลอกลวง

(อี) เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ใช้แรงงานของนักโทษ

(เอฟ) กำหนดขึ้นเพื่อการคุ้มครองทรัพย์สินสมบัติแห่งชาติ ซึ่งมีคุณค่า

(จี) เกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถใช้ให้หมดไปได้ หากมาตรการเช่น ว่านั้นได้ทำไปให้เกิดผลพร้อมกับการจำกัดการผลิตหรือการบริโภคภายในประเทศ

(เอช) ดำเนินการตามพันธกรณีภายใต้ความตกลงโลกทัศน์ระหว่างรัฐบาล ซึ่งสอดคล้อง กับเกณฑ์ที่เสนอต่อองค์การการค้าโลก และได้รับความเห็นชอบโดยองค์การการค้าโลกหรือซึ่งได้ เสนอและได้รับความเห็นชอบดังกล่าวแล้ว

(ไอ) เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดการส่งออกวัสดุภายในประเทศที่จำเป็นเพื่อประกันถึงปริมาณที่ จำเป็นของวัสดุดังกล่าวนั้นต่ออุตสาหกรรมผู้ผลิตภายในประเทศระหว่างช่วงเวลาที่ราคา ภายในประเทศของวัสดุนั้นต่ำกว่าราคาตลาดโลก โดยเป็นส่วนหนึ่งของแผนการทำให้มีเสถียรภาพ ของ รัฐบาล ทั้งนี้ มีเงื่อนไขว่าข้อจำกัดนั้น จะต้องไม่ดำเนินการไปเพื่อเพิ่มการส่งออกหรือเพื่อการ ปกป้องต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ และจะต้องไม่เบี่ยงเบนไปจากบทบัญญัติของความตกลงนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการไม่เลือกปฏิบัติ

(เจ) จำเป็นต่อการได้มาหรือการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ซึ่งขาดแคลนโดยทั่วไป ภายในประเทศ หรือในท้องถิ่น โดยมีเงื่อนไขว่า มาตรการใดๆดังกล่าวนั้น จะต้องสอดคล้องกับ หลักการที่ว่าภาคีทั้งหมดมีสิทธิในส่วนแบ่งที่เป็นธรรมของอุปทานระหว่างประเทศของผลิตภัณฑ์ นั้น และมาตรการใดๆ ดังกล่าวนั้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติอื่นๆของความตกลงนี้จะต้องยุติลง ทันทีที่เงื่อนไขที่ก่อให้เกิดมาตรการนั้นได้สิ้นสุดลง

ข้อ 13

ข้อยกเว้นด้านความมั่นคง

ไม่มีข้อความใดในความตกลงนี้ที่จะตีความไปในทางที่จะ

(เอ) กำหนดให้ประเทศภาคีสัญญาใดให้ข้อสนเทศใดๆ ซึ่งตนเห็นว่าการเปิดเผยข้อสนเทศนั้นจะขัดต่อผลประโยชน์สำคัญในเรื่องความมั่นคงของตน หรือ

(บี) กีดกันมิให้ภาคีสัญญาใดดำเนินการใดๆ ซึ่งตนเห็นว่าจำเป็นสำหรับการป้องกันผลประโยชน์สำคัญในเรื่องความมั่นคงของตน

- (i) เกี่ยวกับวัสดุที่แตกตัวทางอะตอมหรือจากวัสดุที่เกิดขึ้นมาจากสิ่งนั้น
- (ii) เกี่ยวกับการค้าอาวุธ กระสุน และเครื่องมือสงครามและเกี่ยวกับการค้าสินค้าและวัสดุอื่นซึ่งกระทำไปโดยตรงหรือทางอ้อมเพื่อมุ่งประสงค์ในการจัดหาให้สำหรับฐานทัพทางทหาร
- (iii) การดำเนินการเพื่อปกป้องสาธารณสุขปโภคด้านการสื่อสารที่สำคัญจากความพยายามอย่างจงใจที่จะทำให้สาธารณสุขปโภคดังกล่าวเสียหายหรือด้อยคุณภาพ
- (iv) การดำเนินการในช่วงสงครามหรือกรณีฉุกเฉินอื่นๆในความสัมพันธ์ภายในและระหว่างประเทศ หรือ

(ซี) กีดกันมิให้ภาคีใดดำเนินการใดๆตามพันธกรณีของตนภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติสำหรับการชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

ข้อ 14

การรับรองสถานะความเป็นระบบเศรษฐกิจแบบตลาดของจีน

ประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศทั้งหมด 10 ประเทศ เห็นชอบในการรับรองจีนเป็นระบบเศรษฐกิจแบบตลาดอย่างสมบูรณ์ และจะไม่ใช้มาตรา 15 และ 16 ของพิธีสารในการเข้าเป็นสมาชิก องค์การการค้าโลกของจีน และวรรค 242 ของรายงานของคณะทำงานในการเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลกของจีน ในส่วนที่เกี่ยวกับการค้าระหว่างจีนและสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศทั้งหมด 10 ประเทศ นับตั้งแต่วันที่ที่มีการลงนามในความตกลงนี้

ข้อ 15

รัฐบาลกลาง รัฐบาลส่วนภูมิภาค และรัฐบาลท้องถิ่น

เพื่อให้เป็นไปตามข้อผูกมัดและพันธกรณีภายใต้ความตกลงนี้ แต่ละประเทศภาคีจะต้องให้การรับรองว่ารัฐบาลส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมถึงผู้มีอำนาจที่อยู่ในราชอาณาจักร และองค์กรที่มีใช้รัฐบาล ซึ่งแต่งตั้งโดยรัฐบาลกลาง รัฐบาลส่วนภูมิภาคหรือรัฐบาลท้องถิ่นหรือผู้มีอำนาจ จะปฏิบัติตามพันธกรณีดังกล่าว

ข้อ 16

สถาบันที่ดำเนินการ

1. ในระหว่างการจัดตั้งองค์กรถาวร AEM-MOFCOM โดยการสนับสนุนและช่วยเหลือจาก SEOM-MOFCOM จะดูแลให้คำปรึกษา ร่วมมือและทบทวนการดำเนินการตามความตกลง
2. สำนักงานเลขาธิการอาเซียนจะติดตามและรายงานผลการดำเนินการตามความตกลงต่อ SEOM-MOFCOM กลุ่มประเทศภาคีจะต้องร่วมมือกับสำนักงานเลขาธิการอาเซียนในการดำเนินการดังกล่าว
3. ประเทศภาคีแต่ละประเทศจะต้องกำหนดให้มีจุดติดต่อ เพื่อสะดวกในการติดต่อระหว่างกลุ่มประเทศภาคีในเรื่องต่าง ๆ ภายใต้ความตกลง โดยการร้องขอของประเทศภาคี จุดติดต่อของประเทศภาคีที่ถูกร้องขอ จะต้องระบุสำนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในเรื่องดังกล่าว และช่วยเหลือในการอำนวยความสะดวกในการติดต่อกับประเทศภาคีที่ร้องขอ

ข้อ 17

การทบทวน

1. AEM-MOFCOM หรือผู้แทนที่ได้รับการแต่งตั้งจะพบกันภายใน 1 ปี นับจากวันที่ความตกลงมีผลใช้บังคับ และหลังจากนั้นทุก 2 ปี หรือแล้วแต่ความเหมาะสม เพื่อทบทวนความตกลงนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณามาตรการเพิ่มเติมเพื่อเปิดเสรีการค้าสินค้า รวมทั้งการพัฒนาวิสัย และเจรจาความตกลงในเรื่องต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในบทที่ 7 ของความตกลงนี้ หรือเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามแต่จะตกลงกัน
2. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องนำประสบการณ์การดำเนินการตามความตกลงมาทบทวนรายการสินค้าอ่อนไหว ในปี 2008 โดยมีจุดประสงค์เพื่อปรับปรุงเงื่อนไขในการเข้าสู่ตลาดของสินค้า

อ่อนไหว รวมทั้งความเป็นไปได้ในการลดจำนวนสินค้าในรายการสินค้าอ่อนไหว และเงื่อนไขในการดำเนินการลดภาษีต่างตอบแทนของสินค้าที่บรรจุไว้โดยประเทศภาคีในรายการสินค้าอ่อนไหว

ข้อ 18

ภาคผนวก และเครื่องมือในอนาคต

ความตกลงนี้รวมถึง

- (เอ) ภาคผนวกและเนื้อหาที่มีอยู่จะถูกบรรจุอยู่ในความตกลงนี้ และ
- (บี) เครื่องมือทางกฎหมายในอนาคตทั้งหมดที่ได้รับความเห็นชอบอันเนื่องมาจากความตกลงนี้

ข้อ 19

การแก้ไข

ความตกลงนี้อาจจะถูกแก้ไขโดยความเห็นชอบของประเทศภาคี เป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ 20

ข้อกำหนดอื่น ๆ

ยกเว้นที่ได้ระบุไว้ในความตกลงนี้ ข้อตกลงนี้ หรือการกระทำที่อยู่ภายใต้ความตกลงนี้ จะไม่มีผลกระทบหรือลบล้างสิทธิและข้อผูกพันของประเทศภาคีในความตกลงที่มีอยู่ของประเทศภาคี

ข้อ 21

การระงับข้อพิพาท

ความตกลงเกี่ยวกับกลไกการระงับข้อพิพาทระหว่างอาเซียนและจีนจะนำมาใช้กับความตกลงนี้

ข้อ 22

การเก็บรักษา

โดยสำหรับประเทศสมาชิกอาเซียน ความตกลงนี้จะเก็บรักษาไว้กับสำนักงานเลขาธิการอาเซียน จะเป็นผู้จัดส่งความตกลงที่ได้รับการรับรองแล้ว ให้แต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน

ข้อ 23
วันที่มีผลใช้บังคับ

1. ความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่ 1 มกราคม 2005
2. กลุ่มประเทศภาคีจะดำเนินการให้กระบวนการภายในให้แล้วเสร็จ เพื่อให้ความตกลงมีผลใช้บังคับก่อนวันที่ 1 มกราคม 2005
3. หากประเทศภาคีใดไม่สามารถที่จะทำให้กระบวนการภายในแล้วเสร็จ สำหรับความตกลงที่จะมีผลใช้บังคับในวันที่ 1 มกราคม 2005 สิทธิและข้อผูกพันของประเทศภาคีนั้น ภายใต้ความตกลงนี้จะเริ่มต้นเมื่อกระบวนการภายในแล้วเสร็จ
4. ประเทศภาคีจะต้องทำให้กระบวนการภายในแล้วเสร็จ เพื่อให้ความตกลงมีผลบังคับใช้โดยแจ้งกลุ่มประเทศภาคีทั้งหมดเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเป็นพยานหลักฐาน พวกเราได้ลงนามด้วยความเห็นชอบจากรัฐบาลของแต่ละประเทศ ในความตกลงการค้าสินค้าระหว่างสมาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐประชาชนจีน ทำที่กรุงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว วันที่ พฤศจิกายน 2547 โดยสำเนาฉบับเป็นภาษาอังกฤษ

รูปแบบการลด/เลิกภาษีสินค้าปกติ

1. สินค้าที่แต่ละประเทศภาคีจัดไว้ในรายการสินค้าปกติ จะลดและเลิกภาษีจากอัตราภาษีที่เก็บจริง ตามตารางการลดภาษี ดังนี้

(1) อาเซียน 6 และจีน

X = อัตราภาษีที่เก็บจริง	อัตราภาษีพิเศษภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน (ไม่ต่ำกว่า 1 มกราคม)			
	2005*	2007	2009	2010
$X \geq 20\%$	20	12	5	0
$15\% \leq x < 20\%$	15	8	5	0
$10\% \leq x < 15\%$	10	8	5	0
$5\% < x < 10\%$	5	5	0	0
$X \leq 5\%$	คงอัตราภาษีที่เก็บจริง		0	0

*เริ่มดำเนินการลดภาษีในวันที่ 1 กรกฎาคม 2005

(2) เวียดนาม

X = อัตราภาษีที่เก็บจริง	อัตราภาษีพิเศษภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน (ไม่ต่ำกว่า 1 มกราคม)							
	2005*	2006	2007	2008	2009	2011	2013	2015
$X \geq 60\%$	60	50	40	30	25	15	10	0
$45\% \leq X < 60\%$	40	35	35	30	25	15	10	0
$35\% \leq X < 45\%$	35	30	30	25	20	15	5	0
$30\% \leq X < 35\%$	30	25	25	20	17	10	5	0
$25\% \leq X < 30\%$	25	20	20	15	15	10	5	0
$20\% \leq X < 25\%$	20	20	15	15	15	10	0-5	0
$15\% \leq X < 20\%$	15	15	10	10	10	5	0-5	0
$10\% \leq X < 15\%$	10	10	10	10	8	5	0-5	0
$7\% \leq X < 10\%$	7	7	7	7	5	5	0-5	0
$5\% \leq X < 7\%$	5	5	5	5	5	5	0-5	0
$X < 5\%$	คงอัตราภาษีที่เก็บจริง							0

* เริ่มดำเนินการลดภาษีในวันที่ 1 กรกฎาคม 2005

(3) กัมพูชา สปป. ลาว และพม่า

X = อัตราภาษีที่เก็บจริง	อัตราภาษีพิเศษภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน (ไม่ช้ากว่า 1 มกราคม)							
	2005*	2006	2007	2008	2009	2011	2013	2015
$X \geq 60\%$	60	50	40	30	25	15	10	0
$45\% \leq X < 60\%$	40	35	35	30	25	15	10	0
$35\% \leq X < 45\%$	35	35	30	30	20	15	5	0
$30\% \leq X < 35\%$	30	25	25	20	20	10	5	0
$25\% \leq X < 30\%$	25	25	25	20	20	10	5	0
$20\% \leq X < 25\%$	20	20	15	15	15	10	0-5	0
$15\% \leq X < 20\%$	15	15	15	15	15	5	0-5	0
$10\% \leq X < 15\%$	10	10	10	10	8	5	0-5	0
$7\% \leq X < 10\%$	7**	7**	7**	7**	7**	5	0-5	0
$5\% \leq X < 7\%$	5	5	5	5	5	5	0-5	0
$X < 5\%$	คงอัตราภาษีที่เก็บจริง							0

* เริ่มดำเนินการลดภาษีในวันที่ 1 กรกฎาคม 2005

** สหภาพพม่าจะสามารถคงอัตราภาษีสำหรับเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีนไว้ไม่สูงกว่า 7.5% จนถึงปี 2010

2. หากประเทศภาคีใส่สินค้าหนึ่งไว้ในรายการสินค้าปกติ ประเทศภาคนั้นจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีจากภาคีอื่นๆ ตามที่ภาคีอื่นๆ นั้นผูกพันสินค้านั้นไว้ ตามตารางที่เกี่ยวข้องทั้งในภาคผนวก 1 หรือ ภาคผนวก 2 และดำเนินการตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในตารางดังกล่าว ประเทศภาคีจะได้รับสิทธิประโยชน์ดังกล่าว ตราบเท่าที่ยังปฏิบัติตามข้อผูกพันของตน ในการลดและยกเลิกภาษีสำหรับรายการสินค้านั้น

3. อัตราภาษีที่ระบุไว้ในตารางในวรรค 1 เพียงแต่กำหนดระดับของอัตราภาษีพิเศษของเขตการค้าเสรีอาเซียน – จีน ที่แต่ละประเทศภาคีต้องนำไปปฏิบัติต่อรายการสินค้าที่เกี่ยวข้องในปีที่กำหนด และในเวลาใดๆ ถ้าประเทศภาคีใดๆ ต้องการ จะไม่มีการห้ามประเทศภาคนั้น เร่งลดหรือยกเลิกภาษีฝ่ายเดียว

4. สินค้าที่อยู่ในรายการสินค้าปกติ ที่มีภาษีตามสภาพ ภาษีดังกล่าวจะลดเป็นศูนย์ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในตารางในวรรค 1 ของภาคผนวกนี้

5. สำหรับรายการสินค้าปกติทั้งหมด ที่อัตราภาษีที่เก็บจริง เป็น 0% ต้องคงอัตราไว้ที่ 0% สำหรับรายการสินค้าปกติ ที่ลดภาษีเป็น 0% ต้องคงอัตรา 0% ไว้ จะไม่มีประเทศภาคีใดได้รับอนุญาตให้ขึ้นอัตราภาษีของรายการสินค้าใด ๆ ยกเว้นถ้าระบุไว้ในความตกลงเป็นอย่างอื่น

6. ส่วนหนึ่งของข้อผูกพันลดและ/หรือยกเลิกอัตราภาษีที่เก็บจริง ตามตารางที่เกี่ยวข้องในวรรค 1 แต่ละประเทศภาคีมีข้อผูกพันที่จะดำเนินการลดอัตราภาษีต่อไป และ/หรือยกเลิก ตามเงื่อนไขต่อไปนี้

(เอ) อาเซียน 6 และจีน

(1) แต่ละประเทศภาคีจะต้องลดอัตราภาษี สำหรับรายการสินค้า อย่างน้อย 40% ของรายการสินค้าปกติ เหลือ 0-5% ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 กรกฎาคม 2005

(2) แต่ละประเทศภาคีจะต้องลดอัตราภาษี สำหรับรายการสินค้า อย่างน้อย 60% ของรายการสินค้าปกติ เหลือ 0-5% ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม 2007

(3) แต่ละประเทศภาคีจะต้องยกเลิกภาษีทั้งหมดของสินค้าที่อยู่ในรายการสินค้าปกติ ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม 2010 โดยยืดหยุ่นให้มีรายการสินค้าไม่เกิน 150 รายการ ยกเลิกภาษี ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม 2012

(4) แต่ละประเทศภาคี จะต้องยกเลิกภาษีทั้งหมดของสินค้าที่อยู่ในรายการสินค้าปกติ ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม 2012

(บี) ประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่

(1) แต่ละประเทศภาคีจะต้องลดอัตราภาษีสำหรับรายการสินค้า อย่างน้อย 50% ของรายการสินค้าปกติ ลงเหลือ 0-5% ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม 2009 สำหรับเวียดนาม วันที่ 1 มกราคม 2010 สำหรับลาว และพม่า และ วันที่ 1 มกราคม 2012 สำหรับกัมพูชา

(2) กัมพูชา ลาว และพม่า จะต้องยกเลิกภาษีของตน สำหรับรายการสินค้า อย่างน้อย 40% ของรายการสินค้าปกติ ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม 2013

(3) สำหรับเวียดนาม เปอร์เซ็นต์ของรายการสินค้าในรายการสินค้าปกติ ที่จะต้องยกเลิกภาษี ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม 2013 จะถูกกำหนด ไม่ช้ากว่าวันที่ 31 ธันวาคม 2004

(4) แต่ละประเทศภาคีจะต้องยกเลิกภาษีทั้งหมดของสินค้าที่อยู่ในรายการสินค้าปกติ ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม 2015 โดยยืดหยุ่นให้มีรายการสินค้าไม่เกิน 250 รายการ ยกเลิกภาษี ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม 2018

(5) แต่ละประเทศภาคี จะต้องยกเลิกภาษีทั้งหมดของสินค้าที่อยู่ในรายการสินค้าปกติ ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม 2018

7. อัตราภาษีภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน – จีน ของรายการสินค้าของกลุ่มภาคี ที่ระบุไว้ในแนบท้าย 1 จะต้องถูกยกเลิกไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม 2012 สำหรับอาเซียน 6 และจีน และวันที่ 1 มกราคม 2018 สำหรับประเทศกัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม

รูปแบบการลด/ยกเลิกภาษีสินค้าที่อยู่ในรายการสินค้าอ่อนไหว

1. จำนวนรายการสินค้าที่แต่ละประเทศภาคีสามารถใส่ในรายการสินค้าอ่อนไหว ต้องเป็นไปตามเพดานสูงสุด ดังนี้

- (1) อาเซียน 6 และจีน
สินค้า 400 รายการ ที่พิกัดภาษีศุลกากร 6 หลัก และ 10% ของมูลค่าการนำเข้า โดยใช้สถิติการค้าปี 2001 เป็นฐาน
- (2) กัมพูชา ลาว และพม่า
สินค้า 500 รายการ ที่พิกัดภาษีศุลกากร 6 หลัก
- (3) เวียดนาม
สินค้า 500 รายการ ที่พิกัดภาษีศุลกากร 6 หลัก และเพดานมูลค่าการนำเข้า จะถูกกำหนดไม่ช้ากว่าวันที่ 31 ธันวาคม 2004

2. รายการสินค้าที่แต่ละประเทศภาคีใส่ในรายการสินค้าอ่อนไหว จะถูกแบ่งเป็นรายการสินค้าอ่อนไหว และรายการสินค้าอ่อนไหวสูง อย่างไรก็ตาม รายการสินค้าที่แต่ละภาคีสามารถใส่ในรายการสินค้าอ่อนไหวสูง ต้องเป็นไปตามเพดาน ดังนี้

- (1) อาเซียน 6 และจีน
ไม่มากกว่า 40% ของจำนวนรายการทั้งหมดที่อยู่ในรายการสินค้าอ่อนไหว หรือ 100 รายการ ที่ระดับพิกัดภาษีศุลกากร 6 หลัก แล้วแต่เงื่อนไขใด ทำให้มีรายการน้อยกว่า
- (2) กัมพูชา ลาว และพม่า
ไม่มากกว่า 40% ของจำนวนรายการทั้งหมดที่อยู่ในรายการสินค้าอ่อนไหว หรือ 150 รายการ ที่ระดับพิกัดภาษีศุลกากร 6 หลัก แล้วแต่เงื่อนไขใด ทำให้มีรายการน้อยกว่า และ
- (3) เวียดนาม
จะกำหนดเพดาน ไม่ช้ากว่าวันที่ 31 ธันวาคม 2004

3. กลุ่มภาคีจะต้องลด หรือเมื่อสามารถทำได้ ยกเลิกอัตราภาษีที่เก็บจริง ของสินค้าในรายการสินค้าอ่อนไหว ตามกำหนดการ ดังนี้

(1) อาเซียน 6 และจีน จะลดอัตราภาษีที่เก็บจริง ของสินค้าที่อยู่ในรายการสินค้าอ่อนไหวของตน เหลือ 20% ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม 2012 ต่อจากนั้น อัตราภาษี ดังกล่าว จะลดลงเป็น 0-5% ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม 2018

(2) กัมพูชา ลาว และพม่า จะลดอัตราภาษีที่เก็บจริง ของสินค้าที่อยู่ในรายการสินค้าอ่อนไหวของตน เหลือ 20% ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม 2015 ต่อจากนั้น อัตราภาษีดังกล่าว จะลดลงเป็น 0-5% ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม 2020

เวียดนามจะลดอัตราภาษีที่เก็บจริง ของสินค้าที่อยู่ในรายการสินค้าอ่อนไหว ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม 2015 เป็นอัตราที่จะถูกกำหนดไม่ช้ากว่าวันที่ 31 ธันวาคม 2004 ต่อจากนั้น อัตราภาษีดังกล่าว จะลดลงเป็น 0-5% ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม 2020

(3) กลุ่มภาคีจะลดอัตราภาษีที่เก็บจริง สำหรับสินค้าที่อยู่ในรายการสินค้าอ่อนไหวสูงลงเป็นอย่างน้อย 50% ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม 2015 สำหรับอาเซียน 6 และจีน และวันที่ 1 มกราคม 2018 สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่

4. สินค้าอ่อนไหว ที่มีอัตราภาษีตามสภาพ ภาษีดังกล่าวจะต้องลดลงตามกรอบเวลาที่กำหนดไว้ในวรรค 3 ของภาคผนวกนี้ สัดส่วนของการลดภาษีดังกล่าว จะเท่ากับค่าเฉลี่ยส่วนต่างของการลดภาษี³ ตามราคาของรายการสินค้าอ่อนไหว ที่ต้องลดภาษีในปีเดียวกัน

3. ตัวอย่างของการคำนวณ ส่วนต่างโดยเฉลี่ย

ภาคีมีสินค้าอ่อนไหว 4 รายการ สินค้า 3 รายการ มีอัตราภาษีตามราคา ที่ 50% 40% และ 15% ตามลำดับ ขณะที่สินค้าที่เหลือมีอัตราภาษีตามสภาพที่ 100 เหรียญสหรัฐ/ตัน

ในปี 2012 เฉพาะสินค้าที่มีอัตราภาษี 50% และ 40% ต้องลดภาษีเป็น 20% ส่วนต่างของการลดภาษีจะเป็น 60% ([50%-20%] หาด้วย 50%) และ 50% ([40% - 20%] หาด้วย 40%) ตามลำดับ

ส่วนต่างโดยเฉลี่ยของการลดภาษีจะเป็น 55% ([60%+50%] หาด้วย 2)

ดังนั้น ในปี 2012 อัตราภาษีตามสภาพจะลดลงจาก 100 เหรียญสหรัฐ เป็น 45 เหรียญสหรัฐ ต่อตัน [100 x (1-55%)]

5. แม้ว่าจะมีกำหนดเวลาในวรรค 3 ประเทศภาคีใดอาจเร่งลดและ/หรือยกเลิกภาษีสินค้าที่อยู่ในรายการสินค้าอ่อนไหวฝ่ายเดียว เมื่อใดก็ได้ที่ต้องการ ความตกลงนี้ จะไม่ห้ามประเทศภาคีใดดำเนินการฝ่ายเดียว ในการโอนย้ายสินค้าใดในรายการสินค้าอ่อนไหวไปสู่รายการสินค้าปกติ โดยจะดำเนินการเมื่อใดก็ได้ที่ต้องการ

6. การต่างตอบแทนทางภาษี ที่ประเทศภาคีใดจะได้รับจากรายการสินค้าอ่อนไหว จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไข ดังนี้

- (1) อัตราภาษีของรายการสินค้าอ่อนไหว ของประเทศภาคีหนึ่ง จะต้องไม่เกิน 10% ประเทศภาคีนั้น จึงจะได้รับประโยชน์ต่างตอบแทน
- (2) อัตราภาษีต่างตอบแทน สำหรับสินค้าอ่อนไหวหนึ่งของประเทศภาคีหนึ่ง จะเท่ากับ อัตราภาษีของรายการสินค้านั้นของประเทศภาคีนั้น หรือ อัตราภาษีของสินค้าปกติของสินค้านั้นรายการเดียวกัน ของภาคีอื่นๆ ที่จะให้การต่างตอบแทน แล้วแต่อัตราใดจะสูงกว่า และ
- (3) ไม่ว่าในกรณีใดๆ อัตราภาษีต่างตอบแทน สำหรับสินค้าอ่อนไหวหนึ่งของประเทศภาคีหนึ่ง จะไม่เกินอัตราภาษีที่เก็บจริงของสินค้านั้นรายการเดียวกัน ของภาคีอื่นๆ ที่จะให้การต่างตอบแทน

7. การปฏิบัติต่อรายการสินค้าที่มีอัตราภาษีในโควตา และนอกโควตา ของกลุ่มภาคี รวมทั้งรูปแบบการลด/เลิกภาษี กลุ่มภาคีจะหารือ และจะตกลงร่วมกัน ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มีนาคม 2005 การหารือจะรวมถึง แต่ไม่จำกัดอยู่เพียง อัตราภาษีในโควตา และ นอกโควตา

8. รายการสินค้าที่ระบุโดยแต่ละประเทศภาคี ในรายการสินค้าอ่อนไหว และรายการสินค้าอ่อนไหวสูงจะอยู่ใน แนบท้าย 1 และ แนบท้าย 2 ของภาคผนวกนี้ ตามลำดับ

สำหรับบรูไน ดารุสซาลาม

สำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน

เพทิน ดาโต๊ะ อับดุล รามัน ทาอิบ
รัฐมนตรีอุตสาหกรรมและวัตถุดิบพื้นฐาน

โป ซील่าย
รัฐมนตรีพาณิชย์

สำหรับราชอาณาจักรกัมพูชา

จาม ประสิทธิ
รัฐมนตรีอาวุโส และรัฐมนตรีพาณิชย์

สำหรับสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

มารี เอลกา พานเกสตู
รัฐมนตรีการค้า

สำหรับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สุลิวง ดาราวง
รัฐมนตรีพาณิชย์

สำหรับมาเลเซีย

ราฟีดาห์ อาซิส
รัฐมนตรีการค้าระหว่างประเทศและอุตสาหกรรม

สำหรับสหภาพพม่า

อู ทิน วินน์

รัฐมนตรีความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

สำหรับสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

ซีซาร์ วี พูริสิมา

เลขาธิการการค้าและอุตสาหกรรม

สำหรับสาธารณรัฐสิงคโปร์

ลิม ฮึง เคียง

รัฐมนตรีการค้าและอุตสาหกรรม

สำหรับราชอาณาจักรไทย

วัฒนา เมืองสุข

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

สำหรับสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

เตีรื่อง ดิน เถวียน

รัฐมนตรีการค้า